

[Kaj Hansen]

Den indeholdt en bestemmelse om, at A. P. Møller senest den 1. maj 1978 skal fremkomme med en rapport om mulighederne for gasudvinning. Det forekommer mig at være en ren selvfølgelighed. Men der står også i aftalen, at hvis rapporten viser, at det er økonomisk forsvarligt at iværksætte en produktion med salg for øje, så vil denne blive igangsat. Det er her værd at understrege, at det er bevillingshaverens vurdering, der lægges til grund, og ikke regeringens.

Uden at få noget reelt til gengæld forlængede regeringen endvidere DUCs efterforskningsperiode til den 8. juli 1984.

Et andet vigtigt punkt i aftalen er salgsforhandlingerne. Er det ikke formidabelt: staten har fået forkøbsret til den gas, der ligger i den danske undergrund, og som udvindes. Det er ikke meget værd, når DUC har ret til at tilbyde gassen til andre lande til den pris, der kan opnås, og kun hvis Danmark vil give samme pris, kan vi få vores egen gas. Sagt på en anden måde: A. P. Møller sælger dér, hvor han kan opnå den største profit, uanset om det er Danmark eller det er et andet land.

Kommunisterne finder, at A. P. Møller i temmelig lang tid har saboteret en gasudvinning. Jeg ved ikke, om det hænger sammen med nogle bemærkninger i ministerens tale – jeg citerer:

»Det er klart, at en naturgasforsyning vil skabe betydelige ændringer på opvarmningsmarkedet i Danmark samt skabe problemer i relation til de forsyningsselskaber, hvis produkt fortrænges. Det er derfor forståeligt, at oliebranchen ser med bekymring på en introduktion af naturgas i Danmark.«

Ja men vi ved jo, at det er nogle af de store olieselskaber, der har 70 pct. af udvinningsretten i det danske område af Nordsøen, og det er også de dominerende i DUC. Jeg tror ikke, det er nogen tilfældighed, men en bevidst politik, når DUC indtil nu ikke har været til at formå til at sætte en gasproduktion i gang. En gasproduktion forbundet med en statslig rørledning til dansk landområde kunne betyde mere afhængighed af staten, og når uafhængigheden ved olieproduktionen er større og dermed mulighederne for større profit, hvorfor så forhaste sig med en gasproduktion?

Til det helt konkrete spørgsmål, vi her diskuterer, om vi skal have en dansk statsejet

rørledning fra det danske område i Nordsøen til dansk landområde, svarer kommunisterne klart ja. Vi bakker altså op om handelsministerens synspunkt i dette konkrete spørgsmål. Men vi afviser blankt al tale om, at vi ikke skal have den rørledning, at vi eventuelt skal bytte gas med olie osv. Man kan godt undre sig over, at denne snak også kommer fra det energipolitiske udvalgs formand, hr. Karlskov Jensen. Noget mere indsigt i problemerne og en del mere realitetsans netop fra det energipolitiske udvalgs formand kunne nok være ønskelig, for det er da forhåbentlig ikke sådan, at venstre yderligere og bevidst vil fratage Danmark enhver mulighed for at gøre sig bare delvis uafhængig af andre lande. Hertil kommer jo, at vi mister muligheden for på den bedste og billigste måde at udnytte nye fund af naturgas, og dem vil der nok komme en del af fremover.

For bare få år siden regnede man ikke med, at de danske forekomster af olie og gas kunne dække ret meget af landets energibehov. Det var på samme tidspunkt, a-kraftværkerne var meget inde i billedet. Det blev dengang udlagt sådan, at a-kraftværker simpelt hen var en nødvendighed for at sikre den energimængde, der var brug for fremover.

Nu ser billedet en del anderledes ud. Den udvinning af olie og gas, der nu er mulig, svarer til 40 pct. af det nuværende danske energiforbrug. Det fordeler sig med 17 pct. gas og 23 pct. olie. Det er klart, at energiforbruget vil stige, men det er vel lige så klart, at produktionen kan sættes i vejret fra nye fund.

Her bliver jeg nødt til – også i forbindelse med det, hr. Erik Holst var inde på om Ruth-strukturen – at spørge ministeren, efter at jeg har konstateret, at kommunisterne er enige med regeringen i, at man ikke skal have lov til at afbrænde den associerede gas fra Ruth-feltet: hvor længe vil regeringen finde sig i, at A. P. Møller, altså DUC, faktisk stopper eller i hvert fald ikke vil påbegynde en olieudvinning fra Ruth-strukturen efter det svar, man har fået fra regeringens side?

Der er flere positive virkninger af en rørledning fra Nordsøen til dansk område og et udbygget distribueringsnet. De samlede investeringer til produktionsanlæg, søledning og behandlingsanlæg udgør ca. 2½ mia kr.